

Sygn. akt I C 751/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko M. J.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. na rzecz pozwanego M. J. kwotę 600,00 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 11,50 zł (jedenaście złotych i 50/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 751/16

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. w dniu 25.06.2015 roku wniósł pozew przeciwko M. J. o zapłatę kwoty 1.653,68 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 12.12.2006 roku pozwany zawarł z (...) Bank (...) Spółka Akcyjną umowę bankową, z której postanowień pozwany nie wywiązał się. Powód nabył wierzytelność dochodzoną pozvem, na którą składa się: należność główna w wysokości 1.444,65 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 209,03 zł (przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy odpowiednio od niezapłaconej kwoty należności głównej wynikającej ze wskazanej umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową).

Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku w dniu 30.09.2015 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym pod sygn. akt I Nc 3250/15. (k. 22)

Pozwany M. J. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżył nakaz w całości. (k. 24). Pozwany podniósł zarzuty: przedawnienia roszczenia, braku legitymacji czynnej oraz niewykazania roszczenia. (k. 50 – 51)

Powód w piśmie procesowym z dnia 16.12.2015 roku wskazał, że bieg przedawnienia został zawieszony do dnia zakończenia toczącego się postępowania egzekucyjnego. (k. 33 - 37).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.12.2006 roku pomiędzy (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. a M. J. została zawarta umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty nr (...).

Na mocy umowy bank przyznał pozwanemu limit kredytowy w wysokości 4.000,00 zł (punkt 1 umowy).

Zgodnie z punktem 3 umowy spłata zadłużenia z tytułu wykorzystanego limitu kredytowego będzie dokonywana w miesięcznych okresach rozliczeniowych, na rachunek karty prowadzony przez bank.

W przypadku niedopełnienia przez posiadacza karty warunków umowy, a w szczególności nieuregulowania w pełni dwóch wymagalnych minimalnych spłat limitu kredytowego, bank zastrzegł sobie prawo pisemnego wypowiedzenia całości lub części umowy w terminie 30 dni i postawienia całego zadłużenia w stan natychmiastowej wymagalności (pkt. 12 umowy).

(dowód: umowa z dnia 12.12.2006 roku k. 39 – 41)

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. połączyła się z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W..

(bezsporne).

W dniu 16.12.2011 roku został wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)16/12/2011/WR przeciwko pozwanemu na podstawie umowy z dnia 12.12.2006 roku.

(dowód: odpis bankowego tytułu egzekucyjnego k. 42)

W dniu 16.01.2012 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniosła do sądu wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko M. J. nr (...)16/12/2011/WR.

W dniu 20.01.2012 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie sygn. akt IX Co 333/12 nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

(dowód w aktach IX Co 333/12 Sądu Rejonowego w Słupsku: wniosek k. 2 – 3, postanowienie z dnia 20.01.2012 roku k. 9)

W dniu 13.02.2015 roku pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności dotycząca m.in. wierzytelności przysługującej wobec pozwanego z tytułu umowy z dnia 12.12.2006 roku.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 13.02.2015 roku k. 9 – 12 v., kopia wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 13).

Pismem z dnia 16.03.2015 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawiadomił M. J. o przelewie wierzytelności.

(dowód: kserokopia pisma z dnia 16.03.2015 roku k. 46)

W dniu 27.04.2012 roku został złożony do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku S. B. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko M. J. na podstawie przywołanego bankowego tytułu egzekucyjnego (sygn. akt Km 849/12).

W dniu 6.05.2013 roku zostało wydane postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

(dowód w aktach Km 849/12: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego k. 1, postanowienie k. 33)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sporne w sprawie było nabycie przez powoda wierzytelności dochodzonej pozwem, jej wysokości jak również jej wymagalności.

Na okoliczność nabycia wierzytelności przysługującej wobec pozwanego i jej wysokości powód złożył w poczet materiału dowodowego umowę zawartą pomiędzy pozwanym a bankiem z dnia 12.12.2006 roku oraz umowę przelewu wierzytelności.

Zasadniczym zarzutem, który należało ocenić był podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Na powódzie zgodnie z przepisem art. 6 k.c. ciążył obowiązek wykazania, że doszło do przerwania biegu przedawnienia wierzytelności. Powód temu obowiązkowi nie sprostał.

Wierzytelność dochodzona pozwem była wymagalna na pewno w dniu wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego tj. 16.12.2011 roku. Pozew został złożony w sądzie w dniu 25.06.2015 roku.

Na mocy przepisu art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Jak stanowi przepis art. 123 § 1 pkt. 1 i 2 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;

2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;

W myśl przepisu art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Stwierdzić należy, że podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia zasługuje na uwzględnienie. Roszczenie dochodzone pozwem podlegało trzyletniemu terminowi przedawnienia przewidzianego dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Jak przy tym stanowi słuszne stanowisko Sądu Najwyższego nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). (tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016 roku, III CZP 29/16).

Uznać zatem należy, że czynności banku związane z uzyskaniem klauzuli wykonalności i wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nie doprowadziło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, w sytuacji gdy powodem jest nabywca wierzytelności, a nie bank.

Mając na uwadze powyższe, wobec przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem, sąd powództwo na podstawie przepisu art. 118 k.c. oddalił, o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Pozwany jest stroną wygrywającą sprawę. Koszty poniesione przez pozwaną wynoszą 600,00 zł tytułem wynagrodzenia należnego radcy prawnemu.

Na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z §6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku.

W sprawie została wydatkowana ze Skarbu Państwa kwota 11,50 zł na poczet kosztów należnych Krajowej Radzie Komorniczej w związku z nadesłaniem ze składu akt o sygn. km 849/12.

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2016.623 j.t) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 11,50 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.